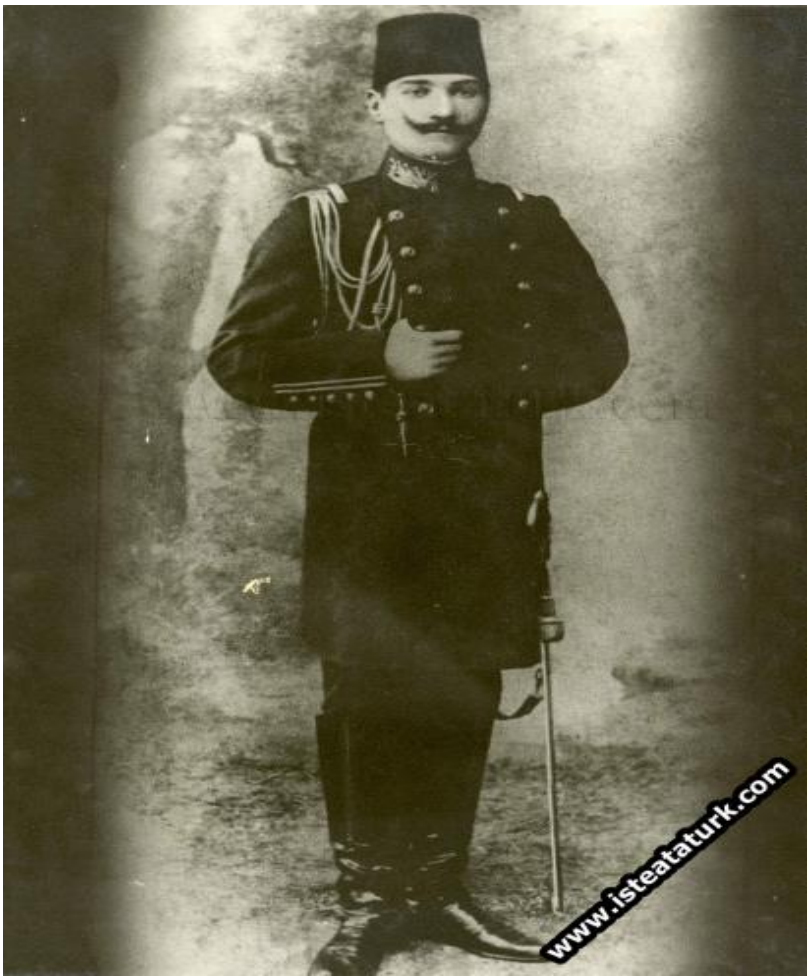
VATAN VE HÜRRİYET CEMİYETİNDEN GÜNÜMÜZE TÜRK SUBAYI

İttihat ve Terakki Cemiyeti 1860'lı yıllarda başlar, düşünsel temeli yaygın deyimle **Jöntürkler'**e dayanır.

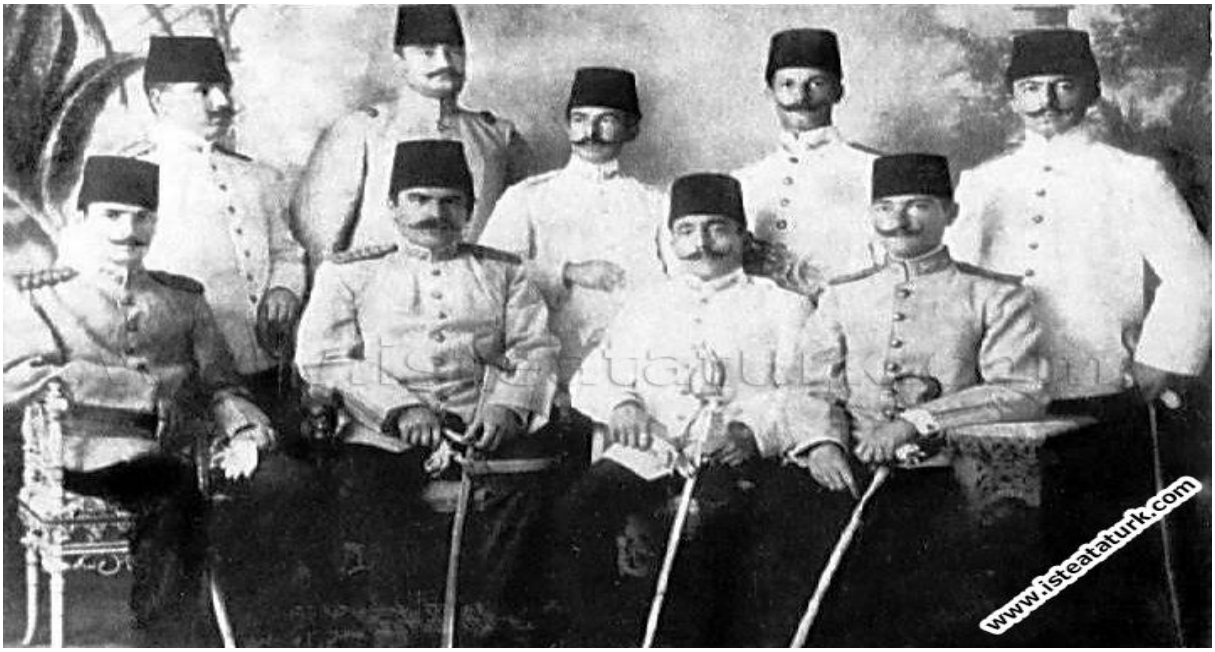
Bilindiği gibi kendisi de eski bir İttihatçı olan Türk Devrimlerinin önderi Mustafa Kemal, öğrencilik yıllarında da ülke sorunlarına duyarsız kalmamış, okul sıralarındayken bile öğrenme ve araştırma tutkusuyla dikkat çekmiştir.

Harp Akademisi mezunu Kurmay Yüzbaşı Mustafa Kemal. (11.01.1905)

1905 yılında Kurmay Okulunda siyasal çalışmalarını arkadaşlarıyla birlikte Beyazıt'ta kiraladıkları bir evde sürdürmüşlerdir.

Harp Akademisini bitirdikten sonra kurmay yüzbaşı olarak Şam'a atanmıştır. Şam'da II.Abdülhamit'in baskıcı yönetimini devirmek amacıyla bazı arkadaşları ile **" Vatan ve Hürriyet Cemiyeti**"ni kurarak Beyrut ve Yafa'da da cemiyetin şubelerini açmışlardır.

Atatürk'ün Askeri Yaşamında Suriye Günleri

"1906'da Selanik'e geçerek hücresini kurduğu Vatan ve Hürriyet Cemiyeti, Mustafa Kemal Şam'a döndükten sonra cemiyetin etkinliği azalınca, 1907'de de İttihat ve Terakki'ye katılmışlardır. O İttihatçıların **"yeraltı örgütlenmelerinden"** ve o yapının **"gerilla"** savaşı tekniklerini benimsediklerinden haberdardır.

Vatan ve Hürriyet Cemiyeti'nin Selânik Şubesini Kurarken, 1906

Anadolu'da başlatılacak bir **"direniş hareketinin"** İstanbul'dan da desteklenmesi gerektiğini düşünen Mustafa Kemal, bunu sağlamak için İstanbul'daki İttihatçıların önde gelenlerinden Kara Kemal ve Kara Vasıf'la görüşüp onlardan destek sözü almıştır.

İttihak ve Terakki bir **aysbergi** andırır. **Onun bir de görünmeyen yüzü vardı**. Bu bölümün büyük bir kısmını **yurtsever** fedai **ve militanlardan** oluşan kadro tamamlıyordu.

Samsun'a çıkmadan çok önce İstanbul'da bulunduğu altı aylık sürede önemli İttihatçılarla, Karakol Cemiyeti ve MM Grubu gibi yerel direniş örgütlerinin liderleriyle temas kurmuş ve özellikle İstanbul'dan Anadolu'ya **" haber, silah, cephane ve görev yapabilecek yurtseverlerin "** geçişlerini sağlayacak yol ve yöntemleri belirleyip o gruplara ulusal direniş için gizli görevler vermiştir.

Bütün bu çalışmalar ve görevlendirmeler Mustafa Kemalin ışıkları sabaha kadar hiç sönmeyen Şişli'deki evinde yapılmıştır.

Ayrıca bu evde yapılan görüşmelere Ali Fuat Paşa, Rauf Bey, İsmet Paşa, Fethi Okyar, Kâzım Karabekir Paşa, Hükümetten Mehmet Ali Bey, Genelkurmaydan Avni Paşa da katılmışlardır. Onlar da aldıkları emirler doğrultusunda hemen çalışmaya başlayarak Kurtuluş Savaşının kazanılması için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır.

1860'tan 1918'e kadar uzanan süreçte İttihatçılık ruhu miadını tamamlamış görünse de ***"Cumhuriyet dönemi Kemalizmi"***nin de esin kaynağı olmuştur. Ancak İttihat ve Terakki yönetimi Cumhuriyetten sonra Mustafa Kemal ile görüş ayrılığına düşmüş, hatta bu durum kimi acı sonuçlara da yol açmıştır.

1900'lü yılların başında yaptırılan bu ev, Mustafa Kemal Atatürk ün Milli Mücadele sırasında (Aralık1918-Mayıs1919) Şişlide ki kiracı olarak yaşadığı evdir.(Orijinal hali)

Osmanlının çökeceğini anlayan asker ve sivil yurtseverlerin en etkili, ağırlıklı ve örgütlü olduğu bölge Selanik, Makedonya ve Trakya Türk yenilikçi hareketinin doğduğu ,yeşerdiği ve geliştiği bir yerdir. İşte bu Rumeli, Avrupa'nın büyük devletlerinin çıkar çatışmasına girdiği, at oynattığı bir coğrafyadır. Buna, **"Emperyalizmin Rumeli Programı"** denir.

Yine aynı süreçte Mustafa Kemal İttihat ve Terakki içinde yaşanan hataları görerek subayların siyasi yapı içinden uzak durmalarını özellikle vurgulamıştır. Ona göre;

"Ordu ancak zabitan (subay) heyeti sayesinde var olur. Malûm bir hakikat-i askeriye hakikat-i felsefiyedir, ordunun ruhu zabitandadır demektedir."
Subay, yalnız askere savaş vasıtalarını öğreten ve ona harpteki vazifesini gösteren bir insan değildir. O, insani ve millî hisleri de işler ve gereğinde düşman karşısında silah kadar tehlikeli bir duruma getirir.
Bizim askerimiz kışlaya işlenecek bir ham madde olarak gelir. Kışladan ayrıldığı zaman da geldiğinden çok farklı bir durumda ayrılır. Kazanmış, yükselmiş, kuvvetlenmiş olarak evine döner.

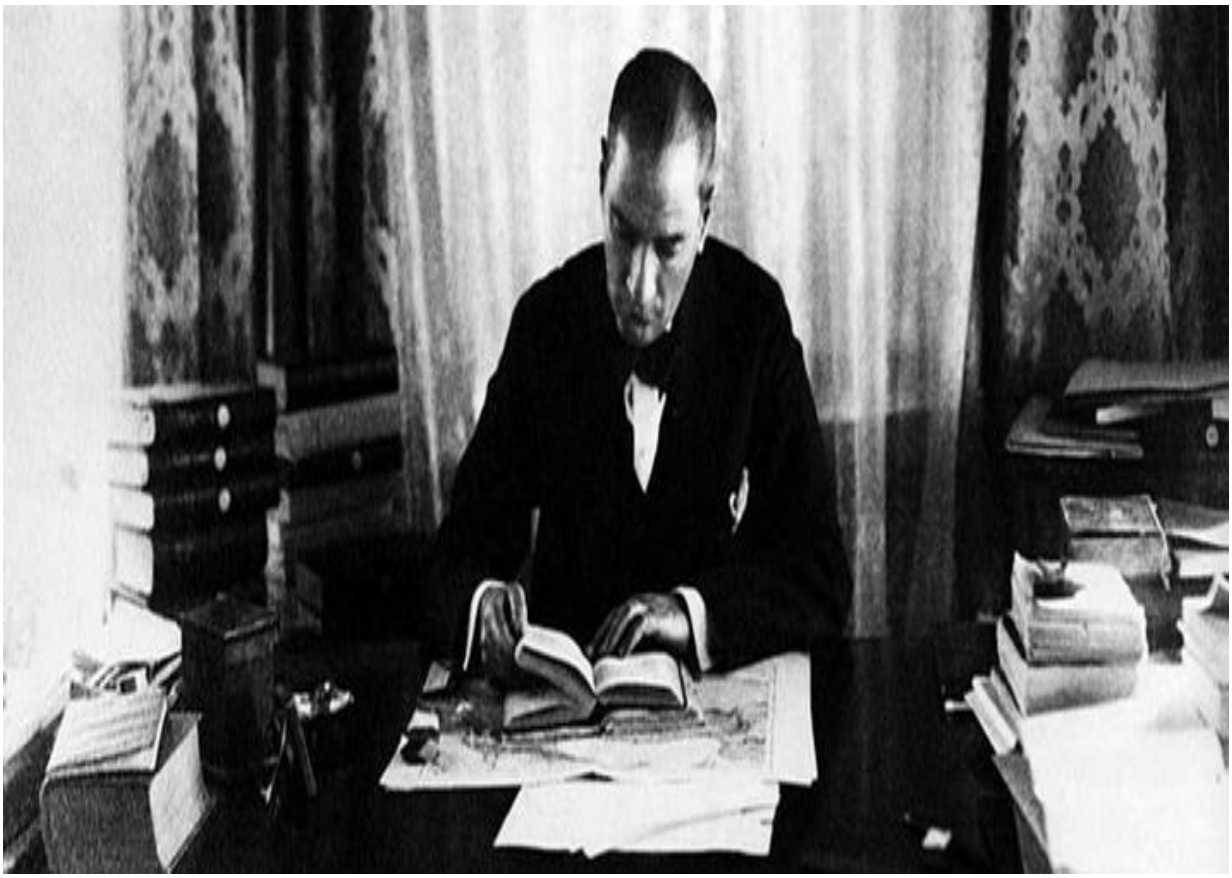

Mustafa Kemalin subay arkadaşları ile toplantısı

Kışla bizde sadece bir harp öğretim yeri değil, aynı zamanda bir kültür ocağı, bir sanat okuludur ve böyle olmakla da memlekete yaptığı hizmet ölçülemeyecek kadar büyüktür. (E. Ziya Karal, ATATÜRK'ten Düşünceler, Ankara, 1981, s. 112)

“Komutanların en büyük cesareti, sorumluluktan korkmamalarıdır. Gerçekten sorumluluğun ağırlığını, ben kendi kişiliğimde denedim. Namuslu ve onur sahibi bir komutan için ölüm, hiçbir zaman hatıra gelmez; onu düşündüren, yaptığı işlerin yerinde olduğu ve olmadığıdır. “1918 (M. Kemal Atatürk’ün Karlsbad Hatıraları, Afetinan, s. 41-42)

Düşmana saldırı için, verilmiş olan kesin kararımızı uygulamaya başlamadan evvel hazırlamaya ve tamamlamaya mecbur bulunduğumuz savaş araçlarının ne olduğunu söyleyeyim:
“Birinci araç, **” Milletin, yaşam ve bağımsızlığı için kalbinde, vicdanında beliren, gelişen arzu ve emellerin sağlamlığıdır.”**
İkinci araç, **“ Milleti temsil eden Meclis’in millî arzuyu belirtmede ve bunun gereklerini inanarak uygulamada göstereceği kararlılık ve yiğitliktir.”**
Üçüncü araç, **“ Milletin silâhlı evlâtlarından ibaret olup düşman karşısında toplanmış bulunan ordumuzdur.”** Bu üç çeşit araç veya kuvvetin düşmana karşı kurduğu cepheler, iki nitelikte düşünülebilir.

Tarih yapan, tarih yazan ama önce hep çok okuyan Yiğit Atatürk

Kolay anlaşılmak için şöyle diyeyim: **“ iç cephe, dış cephe…”**
Asıl olan **iç cephedir**. **“ Bu cephe bütün memleketin, bütün milletin meydana getirdiği cephedir.”**
Dış cephe, doğrudan doğruya ordunun düşman karşısındaki silâhlı cephesidir.
Bu cephe sarsılabilir, değişebilir, mağlûp olabilir; fakat bu durum, hiçbir zaman bir memleketi, bir milleti yok edemez.
“**Önemli olan, memleketi temelinden yıkan, milleti tutsak ettiren, iç cephenin çökmesidir. Gerçekten kaleyi içinden almak", dışından zorlamaktan çok kolaydır ”** 1922 (Nutuk II, s. 638 – 639)

Atatürk’ün ölümünden sonra, İsmet İnönü’nün İkinci Dünya Savaşı yıllarında uyguladığı Türkiye’yi bu haksız savaşa sokmama siyaseti doğru olup amacına ulaşmıştır.

1950 seçimleri ile hükümeti devralan Demokrat Parti, Türkiye’nin NATO’ya girmesini ülkedeki demokratik rejimin devamlılığı adına bir zorunluluk sayıyor ve bu anlayışı iç ve dış politikanın olmazsa olmazı olarak görüyorlardı. Bunun için o süreç te devam eden Kore savaşını fırsat sayıp ABD’nin yanında savaşmak için Mehmetçiğin kanını pazarlık masasına koydular.

Dönemin Başbakanı Adnan Menderes'in **"NATO'ya kabul edilmemize de köprü olabilir"** demeci Türkiye'nin adım adım savaşa sürüklendiğini gösteriyordu.

Hürriyet

Perşembe 3 Ağustos 1950

GÜNLÜK MÜSTAKİL SİYASİ GAZETE

Atlantik Paktına girmek için resmen müracaatta bulunduk

Bevin Strazburgda Köprülü ile bu meseleyi görüşecek

İngiltere, Amerika ve İtalya Pakta iştirak talebimizi destekliyecekler

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi yaptığı açıklamada yaşanan saldırıların barışı bozucu yönde seyrettiği ve barışın tesis edilmesi için Birleşmiş Milletler ordusunun kurulması gerektiği bahanesiyle Türkiye'den asker istediler. Bu istek üzerine Menderes hükümeti **4500 kişiden oluşan Şimal Yıldızı isimli Türk Tugayını Kore' de kurulan Birleşmiş Milletler ordusu emrine verdi.**

Bakanlar Kurulunun dünkü tarihî kararı

Türkiye Koreye asker gönderiyor

Karar Birleşmiş Milletlere bildirildi

4500 mevcutlu Türk savaş birliği Koreye gönderilecek

Dış politika

AMERİKALI SENATÖRÜN MÜHİM BEYANATI

Türk askeri, kabiliyetlidir ve ustaca dövüşür. Türk askerine güveniyoruz

Asker göndermekte Türkiye birinci gelecek olursa, Türkiyenin ismi ve şöhreti geniş ölçüdo yayılacak ve Türk bayrağı Mac Arthur karargâhında dalgalanacaktır

Hükûmetin tebliği

Birleşmiş Milletlere çekilen telgrafın tam metnini veriyoruz

Marmarada

Kore Savaşının yani Türkiye'nin NATO'ya girmek için ödediği en ağır bedel ve sonuç: 721 Şehit, 175 kayıp, 2147 yaralı, 234 esir, 346 hasta ile sonuçlanmıştır.

Bunların yanı sıra 1954 yılından itibaren Amerika'nın NATO adına Türkiye sınırları içinde üs kurmasına ve asker bulundurmasına izin verildi. 1960'lı yıllardan bu yana bu üslerin sayısı 100'ü aştı.

"1922 yılında Kurtuluş Savaşıyla kovduğumuz emperyalizm, bu dönemden sonra Türkiye'yi sarmaya başlayarak kuşatma altına almıştır."

Böylece Türk subayının İttihat Terraki, Çanakkale Zaferinden ve Kurtuluş savaşından gelen Kuvayı Milliye ruhu NATO'cu anlayışla çatıştı. Bu konu hem Türk toplumunda hem de TSK'da derin tartışmalara yol açtı.

Sonuçta, bütün dünya ordularının çekirdeğinin subaylar olduğu görülmüştür. Bu nedenle subay eğitimi, teorik ve uygulamalı eğitimin yanında esas olarak ulusal özel bir eğitime dayanmalıdır. Bu bağlamda ulusalcı yapılanması olmayan ordular ayakta kalamazlar.

1960 olayından ders çıkaran ABD ve NATO, TSK ile daha yakından ilgilenmek zorunda kaldı. NATO ve ABD karşıtı tam bağımsız Türkiye çizgisinde Kuvayı Milliye anlayışındaki subaylar çeşitli yöntemlerle tasfiye edildiler. Hatta Yurtsever subayların ve generallerinin yükselmeleri farklı şekillerde önlendi.

Bu da yetmezmiş gibi ipleri ve kontrolü ABD'nin elinde olan bir sözde cemaatin ışık okullarında eğitilen mensupları Askeri Liselere ve Harp Okullarına yerleştirildi. Bu kişilerin terfileri önünde engel olan yurtsever subaylar FETÖ kumpaslarıyla sözde Şemdinli, Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk ve Şantaj, Kafes, Poyrazköy, 28 Şubat, Karargah soruşturmaları gibi uyduruk gerekçelerle düzmece yargı önüne çıkarılıp tasfiye edildiler.

Bu soruşturmalardan birine ERGENEKON adını vererek hem Türk tarihini hem Türk ordusunu birlikte vurdular.

15 Temmuzda yaşananlar ABD ve NATO'nun sürece nokta koyma eylemiydi. Ancak bu FETÖcü emperyalist darbe girişimine engel olanlar yine TSK'deki Kuvayı Milliye ruhuna sahip subaylar ve Türk ulusunun direnişi olmuştur.

Bu yaşananlardan Türk ordusu, askeri okullar ve Türk subayları sorumlu tutulamaz. Sorumlular, bu okulları NATO ve ABD eliyle bir sözde cemaate teslim edenlerdir. Bu nedenle okulları kapatmak tarihi ve büyük bir hatadır. **" HEMEN BU HATADAN DÖNÜLMELİDİR. "** Düşünülmesi gereken Türk subayının askeri okullarda hatta oraya gelmeden önceki okullarda almış olduğu eğitimidir.

Özet olarak Türk Tevhidi Tedrisat Kanunundan "eğitimde birlik devriminden" sapmalar; kuzuların, ileride kurtlardan daha tehlikeli bir canavara dönüştürülebileceğinin kanıtıdır.

Silahlı Kuvvetlerimizin subay adaylarını yetiştiren Kuleli Askeri Lisesi (1872)

Askeri okullardaki eğitim sürecinden önce de ihanet merkezlerinin eğitim ağına düşmüş gençlerin askeri okul sürecinde kazanılması kolay değildir.

Deniz Harp Okulu Diploma Töreni

ATATÜRK'ü dinsiz ilan eden; AB, ABD ve NATO destekli sözde dinci yapılar Türk devletinin ve ulusunun geleceğini tehdit edebilecek boyuta ulaşmıştır.

Bu yapıların Türk siyasetinde ve Türk eğitimindeki etkileri yok edilmelidir. Bu yapılar bağımsız Türk yargısı karşısına çıkartılıp Türkiye aleyhine casusluktan yargılanmalıdır.

"Bir ülkenin subayları yenilmediği veya saf dışı kalmadığı sürece savaş kaybedilmiş sayılmaz. En yakın örneği Türk İstiklal Savaşı'dır."
(Mustafa Kemal Atatürk)

Teslim olmuş ve işgal edilmiş bir ülkeden, muzaffer ve güçlü bir ordu ve yeni bir Cumhuriyet'in yaratılmasında Türk subayları kurtarıcılığa ve kuruculuğa önderlik etmişlerdir.

Tarihin her döneminde Anadolu coğrafyası üzerinde yaşayan uluslar, askeri açıdan güçlü olmak zorunda kaldılar. Bu coğrafyada yaşayan halkları ilk defa ortak ülkü ve kültür açısından birleştirmeyi Atatürk başarmıştır. Ancak geriden kalanlar onun bu başarısını ve düşüncelerini sürdüremediler.

Çünkü Atatürk'ten sonra Türkiye her alanda tam bağımsızlık prensibinden uzaklaştı. 1974'te Kıbrıs'ta Türklere karşı yapılan katliamlar üzerine Kıbrıs'a çıkarma kararı alan Türkiye'nin yaşadıklarına ve dost olarak bildiklerimizin yaptıklarına bakmak yeterlidir.

Dünyada ulusunun bağrından çıkmış ve onunla bütünleşmiş Türk Silahlı Kuvvetleri benzeri bir askeri güç yoktur. Bu iletişim, karşılıklı güvene dayanır. Temel görev askeri okullarımızı yeniden açarak askeri öğrencilerimizi ulusal eğitimle ve yeniden Kuvayı Milliye ruhuyla eğitmektir.

Bu bağlamda Türk Ulusu'nun varlığı, birliği ve bütünlüğü için vazgeçilmezi olan Türk Silahlı Kuvvetlerinin Kurtuluş Savaşında olduğu gibi, dünya orduları sıralamasında birinci sıraya yerleştirilmesi her açıdan önem arz etmektedir.

Millet, bağımsızlığının korunmasını ordudan, ordunun ruhunu teşkil eden subaylardan bekler. ***(Mustafa Kemal Paşa'nın 31 Temmuz 1920'de Afyonkarahisar Kor. Dairesinde subaylara hitaben yaptığı konuşmadan)***

KAYNAKÇA:

1- http://www.tarihtennotlar.com/tag/husamettin-erturk/)

2- (E. Ziya Karal, ATATÜRK'ten Düşünceler, Ankara, 1981, s. 112)

3- 1918 (M. Kemal Atatürk'ün Karlsbad Hatıraları, Afetinan, s. 41-42)

4- 1922 (Nutuk II, s. 638 – 639)
5- http://www.gazetebilkent.com/2014/04/20/turkiyenin-natoya-girisi-ve-odedigi-bedel/)

6- 15 Temmuz Aynasından Ordu ve İdeoloji Dr. Nejat TARAKÇI, Jeopolitikçi Ve Stratejist

7- Mustafa Kemal Paşa'nın 31 Temmuz 1920'de Afyonkarahisar Kor.Dairesinde subaylara hitaben yaptığı konuşmadan

8- Atatürk'ün Gizli Kurtuluş Planları - Parola Nuh-Sinan Meydan

9- İttihat ve Terakki-Cemil Hasan Korkmaz

10- İttihat ve Teraki Cemiyeti-Kazım Karabekir

11-Jön Türkler ve İttihat ve Terakki-Doç.Dr.Sinan Akşin

12-Ateşten gömlek-Halide Edip Adıvar

13-Şu Çılgın Türkler-Turgut Özakman

14-Kurtuluş savaşı-Nutuk